

Autorité de protection des données
Gegevensbeschermingsautoriteit

Advies nr. 80/2021 van 21 mei 2021

Betreft: Advies m.b.t. een voorontwerp van wet *tot wijziging van de wet van 8 juli 2018 houdende organisatie van een centraal aanspreekpunt van rekeningen en financiële contracten en tot uitbreiding van de toegang tot het centraal bestand van berichten van beslag, delegatie, overdracht, collectieve schuldenregeling en protest* (CO-A-2021-062)

De Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna de "Autoriteit");

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, inzonderheid op artikelen 23 en 26 (hierna "WOG");

Gelet op de Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (hierna "AVG");

Gelet op de wet van 30 juli 2018 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens* (hierna "WVG");

Gelet op het verzoek om advies van de heer Vincent Van Peteghem, Vice-eersteminister en Minister van Financiën ontvangen op 22/03/2021;

Gelet op het verslag van mevrouw Alexandra Jaspar, Directeur van het Kenniscentrum van de Gegevensbeschermingsautoriteit ;

Brengt op 21 mei 2021 het volgend advies uit:

I. VOORWERP VAN DE ADVIESAANVRAAG

1. De heer Vincent Van Peteghem, Vice-eersteminister en Minister van Financiën (hierna: de aanvrager), verzocht op 22/03/2021 het advies van de Autoriteit betreffende een voorontwerp van wet *tot wijziging van de wet van 8 juli 2018 houdende organisatie van een centraal aanspreekpunt van rekeningen en financiële contracten en tot uitbreiding van de toegang tot het centraal bestand van berichten van beslag, delegatie, overdracht, collectieve schuldenregeling en protest* (hierna: het ontwerp).
2. Het ontwerp beoogt de wijziging van de wet van 8 juli 2018 *houdende organisatie van een centraal aanspreekpunt van rekeningen en financiële contracten en tot uitbreiding van de toegang tot het centraal bestand van berichten van beslag, delegatie, overdracht, collectieve schuldenregeling en protest* (hierna: CAP-wet (cf. Mvt)) teneinde een aantal tekortkomingen, dan wel lacunes, te corrigeren die aan het licht zijn gekomen bij de omvorming van het CAP van een slechts eenmaal per jaar geactualiseerde database tot een dynamisch databestand dat doorlopend wordt geactualiseerd ingevolge de inwerkingtreding van Hoofdstuk 4 van Titel 2 van de Programmawet van 20 december 2020, waarover de Autoriteit zich reeds kritisch uitliet in het advies nr. 122/2020 van 26 november 2020¹. Meer concreet werd er destijds opgemerkt dat de verplichting voor de instellingen gedefinieerd in artikel 3 van de CAP-wet om, naast wat momenteel reeds voorzien is in artikel 4 van voormelde wet, de saldi van de bank- en betaalrekeningen, evenals de periodieke geglobaliseerde bedragen van de financiële contracten waarnaar uitdrukkelijk wordt verwezen door de wet, mee te delen aan het centraal aanspreekpunt (hierna: CAP), niet kon worden geacht te voldoen aan het proportionaliteitsbeginsel zoals neergelegd in artikel 5.1.c) AVG.
3. Daarnaast heeft de Autoriteit zich in advies nr. 14/2021² uitgesproken over een ontwerp van koninklijk besluit *tot wijziging van het koninklijk besluit van 7 april 2019 betreffende de werking van een centraal aanspreekpunt van rekeningen en financiële contracten* dat in hoofdzaak de verdere tenuitvoerlegging betreft van de door de Programmawet van 20 december 2020 ingevoerde wijzigingen. In de mate dat het voormelde koninklijk besluit nog niet in werking is getreden laat dit advies onverlet – tenzij uitdrukkelijk anders aangegeven – de opmerkingen van de Autoriteit die specifiek betrekking hebben op de bepalingen van dat besluit.
4. Tot slot wijst de Autoriteit op het advies nr. 15/2018 *betreffende het uittreksel van het voorontwerp van wet houdende organisatie van een centraal aanspreekpunt van bankrekeningen en financiële contracten en tot uitbreiding van de toegang tot het centraal bestand van berichten*

¹ Te raadplegen via de volgende link: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/advies-nr.-122-2020.pdf>.

² Te raadplegen via de volgende link: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/advies-nr.-14-2021.pdf>.

van beslag, delegatie, overdracht, collectieve schuldenregeling en protest³ van haar rechtsvoorganger, de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

5. Het ontwerp zal worden besproken in het licht van de hierboven aangehaalde adviezen.

II. ONDERZOEK TEN GRONDE

a. Rechtsgrond

6. De verwerking van persoonsgegevens die noodzakelijk is voor de vervulling van een wettelijke verplichting en/of voor de uitoefening van een opdracht van algemeen belang of in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag die aan een verwerkingsverantwoordelijke is toevertrouwd, moet overeenkomstig artikel 6.3 van de AVG, gelezen in het licht van overweging 41, worden geregeld door duidelijke en nauwkeurige regelgeving, waarvan de toepassing voor de betrokkenen voorzienbaar moet zijn. Bovendien is het volgens artikel 22 *Grondwet* noodzakelijk dat de "wezenlijke elementen" van de gegevensverwerking door middel van een formele wettelijke norm (wet, decreet of ordonnantie) worden vastgesteld. Wanneer de gegevensverwerking een bijzonder belangrijke inmenging vormt op de rechten en vrijheden van de betrokkenen, zoals in het onderhavige geval, moeten de volgende essentiële elementen door de wetgever worden vastgesteld: het (de) precieze doeleinde(n), de identiteit van de verwerkingsverantwoordelijke(n) (indien reeds mogelijk), het soort gegevens die noodzakelijk zijn voor de verwezenlijking van dit (deze) doeleinde(n), de bewaartermijn van de gegevens en de eventuele beperking van de verplichtingen en/of rechten vermeld in de artikelen 5, 12 tot 22 en 34 AVG.
7. Hoewel het ontwerp *an sich* geen nieuwe verwerking van persoonsgegevens introduceert lijkt het zonder meer aangewezen om de wezenlijke elementen van de desbetreffende gegevensverwerking, in het licht van de opmerkingen (overeenkomstig) geformuleerd in ? de adviezen nr. 122/2020 en nr. 14/2021, opnieuw te beoordelen waar dit noodzakelijk lijkt om de rechtmatigheid van de door het ontwerp geïmplementeerde gegevensverwerking te kunnen vaststellen.

b. Doeleinde

8. Volgens artikel 5.1.b) AVG is de verwerking van persoonsgegevens enkel toegestaan voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden.

³ Te raadplegen via de volgende link: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/advies-nr.-15-2018.pdf>.

9. Zoals reeds uitvoerig toegelicht in de randnummers 8 – 13 van advies nr. 122/2020 hebben de gegevensregistratie en raadpleging in het CAP tot doel de invordering van de fiscale en niet-fiscale schuldvorderingen te verzekeren, de vaststelling van de belastingschuld in zoverre er aanwijzingen van belastingontduiking zijn, het opsporen van de bij de wet gespecificeerde misdaden en wanbedrijven, de voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten, en, in secundaire orde, het uitvoeren van wetenschappelijk of statistisch onderzoek.
10. Deze finaliteiten werden tevens uitdrukkelijk gespecificeerd in de memorie van toelichting bij het ontwerp: *"Het CAP heeft verschillende finaliteiten zoals controle voor de vestiging van de belastingen, de invordering van fiscale en niet-fiscale schulden, de opsporing en vervolging van strafbare feiten, het verzamelen van bankgegevens als onderdeel van de uitzonderlijke methodes van gegevensverzameling door de inlichtingen- en veiligheidsdiensten, het verzamelen van bankgegevens door de gerechtsdeurwaarders in het kader van de procedure van bevel tot beslaglegging op bankrekeningen om de invordering van schulden in burgerlijke en handelszaken te vergemakkelijken, notariële opzoeken in het kader van het opmaken van aangiften van nalatenschap en voorkomen van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en zware criminaliteit."*
11. In die zin wil de Autoriteit eraan herinneren dat het niet als zodanig de finaliteit van de verwerking in CAP is die in vraag wordt gesteld, maar wel de motivatie van de noodzakelijkheid van de uitgebreide mededelingsplicht in hoofde van de informatieplichten.

c. Verwerkingsverantwoordelijke

12. De door het ontwerp aangebrachte wijzigingen aan de CAP-wet hebben geen betrekking op de aanduiding van een verwerkingsverantwoordelijke en als zodanig verwijst de Autoriteit ter zake naar de randnummers 14 – 19 van advies nr. 122/2020.

d. Bewaartermijn

13. Krachtens artikel 5.1.e) AVG mogen persoonsgegevens niet langer worden bewaard, in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen te identificeren, dan noodzakelijk voor de verwezenlijking van de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt.
14. Het volgt uit artikel 5, §1 CAP-wet dat de door de informatieplichtigen verstrekte gegevens gedurende 10 jaar worden bewaard in het CAP. Een dergelijke termijn lijkt zonder meer

gerechtvaardigd in het licht van de doeleinden waarvoor desbetreffende gegevens worden verwerkt.

15. Inzake de bewaartermijn van de aanvragen om informatie van het CAP die door de centraliserende organisaties, of bij gebrek hiervan, door de informatiegerechtigden worden ingediend overeenkomstig artikel 8, §1 CAP-wet wijzigt artikel 5 van het ontwerp artikel 8, §1 CAP-wet als volgt: “[...] *De NBB bewaart de lijst van de aanvragen om informatie van het CAP gedurende vijf kalenderjaren*”. Deze wijziging betreft de omzetting van artikel 6.3 van de Richtlijn (EU) 2019/1153 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 *tot vaststelling van regels ter vergemakkelijking van het gebruik van financiële en andere informatie voor het voorkomen, opsporen, onderzoeken of vervolgen van bepaalde strafbare feiten, en tot intrekking van Besluit 2000/642/JBZ van de Raad*⁴ hetwelk bepaalt dat de logbestanden van alle aanvragen om informatie van het CAP die een controle mogelijk maken op de toelaatbaarheid van deze aanvragen alsook van de rechtmatigheid van de gegevensverwerking, en de gegevensbeveiliging waarborgen, slechts vijf jaar na het aanleggen ervan moeten worden gewist, tenzij zij alsnog nodig zouden zijn voor aangevangen monitoringprocedures. De Autoriteit neemt akte ervan.

e. Proportionaliteit/ Minimale gegevensverwerking

16. De omvang van de – problematisch bevonden – mededelingsplicht in hoofde van de informatieplichtigen is neergelegd in artikel 4 CAP-wet en omvat voortaan ook het periodieke saldo van bank- en betaalrekeningen en het in euro uitgedrukte, periodieke geglobaliseerde bedrag waarop het geheel van de verschillende met een cliënt gesloten financiële contracten, zoals bedoeld in artikel 4, 1e lid, 3°, b) en c) CAP-wet, slaat.
17. Betreffende de proportionaliteit argumenteerde de aanvrager in eerste instantie dat deze (aanzienlijk) verruimde mededelingsplicht noodzakelijk is in het kader van de strijd tegen fraude en teneinde bij te dragen aan een eerlijker en transparanter belastingstelsel. Dit argument werd ‘kracht’ bijgezet door te stellen dat: “*in het bijzonder in de huidige omstandigheden, met de gezondheidscrisis als gevolg van COVID-19, [...] eenieder [dient] bij te dragen in de noodzakelijke financiering in onze gezondheidszorg en het relanceplan*.”⁵ Daartoe stelde de Autoriteit in haar advies nr. 122/2020 dat deze verantwoordingsgronden te vaag werden geformuleerd en dat enige link met de sanitaire crisis ver te zoeken is.

⁴ Artikel 6.3 Richtlijn (EU) 2019/1153 bepaalt: “*De logbestanden worden uitsluitend gebruikt voor het monitoren van de gegevensbescherming, onder meer door de toelaatbaarheid van een verzoek en de rechtmatigheid van de gegevensverwerking te controleren, en voor het waarborgen van de gegevensbeveiliging. De logbestanden worden met passende maatregelen tegen ongeoorloofde toegang beschermd en vijf jaar na het aanleggen ervan gewist, tenzij zij nodig zijn voor aangevangen monitoringprocedures.*”

⁵ Zie de toelichting bij artikel 22 in de Memorie van Toelichting bij het ontwerp van Programmawet (van 20 december 2020) (zoals behandeld door de Autoriteit in haar advies nr. 122/2020).

18. In een poging tegemoet te komen aan deze kritiek verschaft de aanvrager verdere toelichting bij de noodzakelijkheid en proportionaliteit van de geviseerde verwerking in het verslag aan de koning bij het ontwerp van koninklijk besluit *tot wijziging van het koninklijk besluit van 7 april 2019 betreffende de werking van het centraal aanspreekpunt van rekeningen en financiële contracten* dat het voorwerp uitmaakte van het advies nr. 14/2021. Zonder zich evenwel ten gronde uitgesproken te hebben over deze nieuwe elementen – hetgeen, zoals beweerd wordt in de memorie van toelichting bij het ontwerp, niet noodzakelijk wil betekenen dat de Autoriteit geen opmerkingen heeft bij deze elementen – merkte de Autoriteit op dat deze verantwoording, rekening houdend met het legaliteitsbeginsel, thuishoort in de (een) wet, en niet pas in een uitvoeringsbesluit.
19. De Autoriteit stelt vast dat deze toelichting werd overgeheveld naar de memorie van toelichting bij het ter advies voorgelegde ontwerp.
20. Ten eerste bemerkt de aanvrager dat het van primordiaal belang is erop te wijzen dat de fiscale wet van openbare orde is en als zodanig wordt geacht de "wezenlijke belangen van de staat of de gemeenschap te treffen, of te berusten op de economische of juridische grondslagen van de samenleving". Binnen dit kader is het noodzakelijk om aan de fiscale administratie onderzoeksbevoegdheden of mogelijkheden toe te kennen die haar in staat stellen om, binnen de door de fiscale wet opgelegde termijnen, het nodige onderzoek te verrichten. Als zodanig stelt de aanvrager dat juist daarom aan de proportionaliteitsvereiste overeenkomstig artikel 5.1.c) AVG werd voldaan. Meer bepaald heeft de praktijk aangetoond dat de tijdrovende werkwijze die de fiscale administratie tot voor kort diende te hanteren om bijkomstige gegevens te bekomen de behoorlijke vervulling van haar wettelijke opdrachten, die aldus raken aan de openbare orde, in het gedrang zou brengen. Daartoe specificeert de aanvrager dat er vaak nogal wat *onwil* zou bestaan om medewerking te verlenen aan een onderzoek dat fiscale fraude aan het licht kan brengen. In de mate dat de fiscale administratie in het kader van haar onderzoek inderdaad tegenwerking ondervindt van bepaalde financiële instellingen, lijkt het veeleer aangewezen om de regels inzake gegevensoverdracht tussen de instellingen en de fiscale of gerechtelijke autoriteiten strenger te handhaven, eerder dan over te gaan tot een bijzonder verregaande centralisatie van uiterst gevoelige financiële gegevens. Een dergelijk argument is al te makkelijk geformuleerd en toont geenszins aan waarom de mededeling aan het CAP van de saldi van bank- en betaalrekeningen en de geglobaliseerde bedragen van bepaalde financiële contracten, zonder enige drempel, noodzakelijk, dan wel proportioneel is binnen het kader van de beoogde doeleinden.

21. Hoewel de Autoriteit geenszins betwist dat de verruimde mededelingsplicht in hoofde van de informatieplichten kan bijdragen tot een verhoogde efficiëntie en transparantie bij de vaststelling en invordering van belastingschulden, wil zij bijkomstig benadrukken dat de 'openbare orde' slechts een in overweging te nemen element is bij de verplichte belangenafweging die moet gebeuren tussen de belangen van de Staat, enerzijds, en de rechten en vrijheden van de betrokkenen, anderzijds. De loutere constatactie dat de fiscale wet van openbare orde is, is aldus geen vrijgeleide voor de vaststelling van verregaande maatregelen of onderzoeksbevoegdheden die een belangrijke inmenging in de rechten en vrijheden van de betrokkenen impliceren. In die zin blijft het van essentieel belang dat alle waarborgen worden verstrekt met betrekking tot de verwerking van deze uiterst gevoelige financiële gegevens⁶.
22. Binnen dit kader verwijst de aanvrager bijkomstig naar overweging 31 AVG die het volgende stelt: *"Overheidsinstanties waaraan ingevolge een wettelijke verplichting persoonsgegevens worden meegedeeld voor het vervullen van hun overheidstaak, zoals belasting-of douaneautoriteiten, financiële onderzoeksdiensten, onafhankelijke bestuurlijke autoriteiten of financiële marktautoriteiten die belast zijn met de regulering van en het toezicht op de effectenmarkten, mogen niet worden beschouwd als ontvangers indien zij persoonsgegevens ontvangen die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van een bepaald onderzoek van algemeen belang, overeenkomstig het Unierecht of het lidstatelijke recht. Door overheidsinstanties ingediende verzoeken om verstrekking moeten in ieder geval schriftelijk, gemotiveerd en incidenteel zijn, en mogen geen volledig bestand betreffen of resulteren in het onderling combineren van bestanden. De verwerking van persoonsgegevens door bedoelde overheidsinstanties moet stroken met de voor de doeleinden van de verwerking toepasselijke gegevensbeschermingsregels."* De Autoriteit aanvaardt dat de AVG, tot op zekere hoogte, erkent dat aan de gegevensverwerking in het kader van een wettelijke opdracht van de fiscale administratie geen dermate strikte interpretatie kan worden verbonden dat de efficiëntie van haar werkzaamheden (die van openbare orde zijn) op de helling zou komen te staan. Desalniettemin benadrukt de Autoriteit dat deze overweging betrekking heeft op de gegevensverwerking door de fiscale autoriteiten – immers, *"de door de [fiscale administratie] ingediende **verzoeken om verstrekking** moeten in ieder geval schriftelijk, gemotiveerd en incidenteel zijn..."* – dewelke fundamenteel verschilt van de (initiële) registratie en opslag van de gegevens in het CAP waarvoor de Nationale Bank van België optreedt als verwerkingsverantwoordelijke⁷. Hetzelfde gaat trouwens op voor wat betreft het argument dat de territoriale, temporele en materiële beperkingen van de fiscale bevoegdheden doorwerken op het vlak van gegevensbescherming overeenkomstig de bepalingen van de wet van 3 augustus 2012

⁶ In deze context neemt de Autoriteit akte van de gegevensbeschermingseffectbeoordeling overeenkomstig artikel 35 AVG die op heden wordt uitgevoerd door de Nationale bank van België. Zij herinnert er evenwel aan dat wanneer uit deze gegevensbeschermingseffectbeoordeling zou blijken dat de verwerking een hoog risico zou opleveren indien de verwerkingsverantwoordelijke geen maatregelen neemt om het risico te beperken, het overeenkomstig artikel 20, 3° WOG j° 36 AVG verplicht is om het Algemeen Secretariaat van de Autoriteit te raadplegen voor verdere opvolging.

⁷ Zie randnummers 18 – 19 van advies nr. 122/2020.

houdende bepalingen betreffende de verwerking van persoonsgegevens door de Federale Overheidsdienst Financiën in het kader van zijn opdrachten.

23. In tweede instantie wordt door de aanvrager gewezen op de internationale verplichtingen overeenkomstig het Multilateraal Verdrag *inzake wederzijdse administratieve bijstand in belastingzaken* (OESO / Raad van Europa) en de multilaterale overeenkomst tussen bevoegde autoriteiten *inzake automatische uitwisseling van informatie met betrekking tot financiële rekeningen* die de mededeling van financiële informatie aan derde landen over hun fiscale inwoners, met inbegrip van het saldo van de rekening die zij in België aanhouden, opleggen . Eenzelfde verplichting bestaat in hoofde van de EU-lidstaten op grond van de bepalingen van Richtlijn (EU) 2011/16/EU van de Raad van 15 februari 2011 *betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen en tot intrekking van Richtlijn 77/799/EEG*. De Autoriteit is van oordeel dat het bestaan van deze verplichtingen *an sich*, daarbij rekening houdend met de finaliteit ervan – de strijd tegen **grootschalige en grensoverschrijdende fraude** –, bezwaarlijk de geviseerde mededelingsplicht in hoofde van de informatieplichtigen kan verantwoorden. Temeer nu de wetgever, zoals dit blijkt uit het verslag aan de Koning bij het ontwerp van koninklijk besluit *tot wijziging van het koninklijk besluit van 7 april 2019 betreffende de werking van het centraal aanspreekpunt van rekeningen en financiële contracten*, ervoor heeft geopteerd om geen enkele minimumdrempel voor de mededeling aan het CAP van de saldi en geglobaliseerde bedragen vast te stellen. Dienaangaande herhaalt de Autoriteit haar standpunt dat het bestaan van een dergelijke minimumdrempel als wezenlijk element van de proportionaliteitstoets onontbeerlijk is in het kader van de beoogde doelstellingen.
24. Dit impliceert inderdaad dat de Autoriteit de mededeling van de saldi en de geglobaliseerde bedragen van financiële contracten overeenkomstig de CAP-wet niet *ipso facto* als disproportioneel beschouwt, doch slechts in zoverre het toepassingsgebied *ratione materiae* zich beperkt tot grote vermogens waar de kans het grootst is dat het bestaan van allerhande financiële constructies, en de *onwil* om medewerking te verlenen, het fiscaal of strafrechtelijk onderzoek op disproportionele wijze zullen bemoeilijken.
25. Tot slot benadrukt de aanvrager dat minderjarigen niet zonder meer vrijgesteld zijn van enige belastingplicht, en dat de mededelingsplicht in hoofde van de informatieplichtigen wat betreft minderjarigen dus evenzeer te rechtvaardigen valt in het licht van de vooropgestelde doeleinden. Niet enkel bestaat er geen principiële belastingvrijstelling voor minderjarigen, belangrijker is dat deze of gene vrijstelling in hoofde van een minderjarige geen afbreuk doet aan de mogelijkheid om gebruik te maken van de betaalrekeningen van minderjarigen in het kader van fiscale fraude of in het kader van het ontsnappen aan fiscale transparantie. De betaalrekeningen van minderjarigen kunnen immers door de ouders, voogden, volmachtdragers of simpelweg door de

houder van de bankkaart verbonden aan die betaalrekening worden beheerd. In dit verband wijst de aanvrager op de problematiek van 'geldezels' waarbij onwetende minderjarigen hun rekeningen 'lenen' aan criminelen en als zodanig het wiswassen van geld faciliteren. De Autoriteit betwist evenwel dat de raadpleging van het CAP, dat in beginsel slechts tweejaarlijks wordt bijgewerkt⁸, het instrument bij uitstek is om dergelijke misdrijven op te sporen en verwijst dienaangaande naar de verplichte melding van verdachte transacties aan de Cel voor financiële informatieverwerking overeenkomstig Boek II, Titel 4, Hoofdstuk 2 van de wet van 18 september 2017 *tot voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en tot beperking van het gebruik van contanten*.

f. Overige opmerkingen

26. De Autoriteit stelt vast dat de wijzigingen aan de CAP-wet overeenkomstig het ontwerp als zodanig geen betrekking hebben op de verruimde mededelingsplicht in hoofde van de informatieplichtigen zoals ingevoerd door artikel 20 van de programmawet van 20 december 2020. Hetgeen volgt laat dan ook onverlet het oordeel van de Autoriteit daaromtrent zoals toegelicht in de randnummers 16 – 25 van dit advies.
27. In de randnummers 9 – 10 van advies nr. 15/2018 heeft de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, de rechtsvoorganger van de Autoriteit, aangegeven dat "*Gelet op de belangrijke consequenties van [de CAP-wet] op het privéleven, is het onontbeerlijk om precies de doeleinden te vermelden waarvoor het CAP wordt opgericht*" en dat "*De wettelijke grondslagen waarop de verwerkingen berusten eveneens moeten worden gepreciseerd*". Zoals evenwel aangegeven wordt door de aanvrager verzoeken allerhande openbare instellingen geregeld inzage in het CAP op grond van een algemene bepaling van een wet, een decreet of een ordonnantie dewelke stelt dat op hun verzoek alle overheidsinstellingen en diensten van openbaar nut in brede zin de inlichtingen in hun bezit die nuttig blijken voor de uitvoering van de opdrachten van de betrokken openbare instellingen aan hen moeten mededelen. Een bepaling met zo een algemene draagwijdte kan echter onmogelijk worden geïnterpreteerd als een machtiging om de gegevens van het CAP te mogen ontvangen. In die zin wijzigt het ontwerp artikel 2, 5° CAP-wet als volgt: "*informatiegerechtigde*": *elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die **uitdrukkelijk bij wet** is gemachtigd de in het CAP opgenomen informatie op te vragen met het oog op de uitvoering van de door de wetgever na advies van de Gegevensbeschermingsautoriteit toevertrouwde opdrachten van algemeen belang*". De Autoriteit stelt vast dat deze wijziging in belangrijke mate de

⁸ Artikel 3 van het ontwerp van koninklijk besluit *tot wijziging van het koninklijk besluit van 7 april 2019 betreffende de werking van het centraal aanspreekpunt van rekeningen en financiële contracten* bepaalt dat het gaat over een halfjaarlijkse mededeling, waarbij de saldi en geglobaliseerde bedragen eind juni, en eind december van elk jaar worden vastgesteld.

rechtszekerheid betreffende de toegang tot de gegevens in het CAP bevordert en neemt er akte van.

28. Zoals toegelicht in randnummer 16 van advies nr. 14/2021 is artikel 2, 9°, eerste lid, c) CAP-wet overbodig aangezien de inhoud ervan reeds volledig gedekt wordt door artikel 2, 9°, eerste lid, d) CAP-wet. De Autoriteit neemt aldus akte van de opheffing van het voormelde punt c) van artikel 2, 9°, eerste lid CAP-wet.
29. Het ontwerp introduceert een derde lid bij artikel 6 CAP-wet dat bepaalt: "*Het hergebruik van de gegevens die de NBB in het kader van het inzagerecht bedoeld in het eerste lid, punt 2° levert, voor bestuurlijke doeleinden of voor elke andere finaliteit die onverenigbaar is met de basisfinaliteit van dit inzagerecht, is verboden.*" Deze wijziging van de CAP-wet strekt er toe het hergebruik te verbieden van de gegevens die door een persoon bekomen werden in het kader van diens recht op inzage van de eigen in het CAP geregistreerde persoonsgegevens voor bestuurlijke doeleinden of voor andere finaliteiten die onverenigbaar zijn met de basisfinaliteit van het inzagerecht. Vergelijkbaar met de situatie waarbij bepaalde overheidsinstellingen toegang trachten te bekomen tot het CAP zonder daartoe evenwel expliciet gemachtigd te zijn, wordt de betrokkene soms verzocht, of zelfs opgedragen, zijn inzagerecht overeenkomstig artikel 6, eerste lid, 2° CAP-wet uit te oefenen en de aldus bekomen gegevens over te dragen aan de betrokken instellingen. Het recht van iedere geregistreerde persoon om inzage te krijgen in de persoonsgegevens die op haar naam in een gegevensverwerking worden opgenomen, heeft tot doel de betrokkene erover uitsluitel te geven dat deze gegevensverwerking aan de vereisten van de AVG voldoet, o.m. wat betreft de juistheid, de actualiteit, de relevantie en de volledigheid van de verwerkte persoonsgegevens, de verwerkingsdoeleinden en de personen aan wie deze persoonsgegevens desgevallend werden verstrekt. Het verdere gebruik van deze gegevens voor andere doeleinden die onverenigbaar zijn met deze eerste en enige finaliteit is bijgevolg verboden. De eventualiteit dat de betrokkene deze informatie zelf zou hebben verstrekt aan de verzoekende overheidsinstelling speelt hierbij geen enkele rol. De Autoriteit neemt akte ervan.
30. Tot slot, overeenkomstig artikel 13, §1 CAP-wet, is de Administratie van de Thesaurie belast met de controle op de naleving van de verplichtingen in hoofde van de informatieplichtigen overeenkomstig artikel 4 van de CAP-wet. In deze context geniet deze Administratie de mogelijkheid de NBB om de mededeling te verzoeken van een lijst van de informatieplichtigen die de in artikel 4 van de wet bedoelde informatie aan het CAP hebben meegedeeld tijdens de periode die zij vaststelt, alsook de recentste datum van ontvangst van deze informatie of wijzigingen ervan door het CAP. Deze informatietool blijkt echter onvoldoende om haar toe te laten zich van haar taak te kwijten. Als zodanig wordt de Administratie van de Thesaurie uitdrukkelijk gemachtigd om toegang te krijgen tot de gegevens van het CAP met het oog op de uitoefening van deze specifieke

controle. Rekening houdend met het gewijzigde artikel 2, 5° CAP-wet (zie randnummer 27) lijkt een dergelijk machtiging zonder meer aan de orde. De Autoriteit is van oordeel dat deze toegang gerechtvaardigd is rekening houdend met de wettelijke opdracht van de Administratie, edoch wijst erop dat de gegevensverwerking in dit kader dient plaats te vinden overeenkomstig de bepalingen van de wet van 3 augustus 2012 *houdende bepalingen betreffende de verwerking van persoonsgegevens door de Federale Overheidsdienst Financiën in het kader van zijn opdrachten*. Daarenboven wordt tussen het tweede en het derde lid van artikel 13, §1 CAP-wet een nieuw lid ingevoegd luidende: "*Iedere informatiegerechtigde die het bestaan van onjuiste of ontbrekende gegevens vaststelt in de door het CAP geleverde informatie is ertoe gehouden deze gegevens aan de Administratie van de Thesaurie mee te delen, rechtstreeks of via tussenkomst van zijn centraliserende organisatie, hierbij gebruik makend van het door de Koning vastgestelde, beveiligde transmissiekanaal.*" De aanvrager verklaart dat hoewel een dergelijke informatieplicht reeds werd opgenomen in de overeenkomsten die de NBB met de centraliserende organisaties en de informatiegerechtigden heeft gesloten, het de voorkeur geniet om deze in de wet zelf in te schrijven. De Autoriteit neemt akte ervan.

**OM DEZE REDENEN,
de Autoriteit,**

in hoofdorde, betwist alsnog de noodzakelijkheid en proportionaliteit van de verruimde mededelingsplicht overeenkomstig artikel 4 CAP-wet in hoofde van de informatieplichtigen aangeduid in artikel 3 van diezelfde wet, in zoverre geen enkele minimumdrempel voor de saldi en geglobaliseerde bedragen wordt vastgesteld;

in secundaire orde, heeft geen opmerkingen bij de wijzigingen van de CAP-wet overeenkomstig de bepalingen van het ontwerp.

(get.) Alexandra Jaspar
Directeur van het Kenniscentrum